

Yése Düşmez Aşık Bidardır

– F.B.S · 25 Mayıs 2016

Özlemine destan yazdım sevgili!
Yokluğunda kıtlık vurdu benliğimi,
Rüzgarın darplarına,
Kabusların gölgesine,
Hayatın manasızlığına karşı savunmasızım.
Zamansız ayrılıkların,yosun tutumuş limanında,
Belki görürüm yada hissederim umuduyla bekledim,
Geceleri seni görmek umuduyla uyudum,
Her çiçeğin yanından geçerken,
Belki sen kokarsın diye kokladım.
Zamana dair israfım yok,
Boş olduğunu düşündüğüm ,
her zaman köşesinde,
Hayalinle buluştum,
Zira sevgilinin anıldığı her an kutsaldır.
Vuslat uzun sürdü,
Kendimi ,yokluğunda
Çöl ortasında susuz kalmış,
Serap gören,
bir o yana, bir bu yana koşan,
Divane gibi hissediyorum.
Derler hissedilmeyen sancılar vardır,
Annem derdi ;doğum sansıca gibidir,ayrılık,
tasavvur etmek zor...
Aşıkların sancıları ,evrende en can yakıcısıdır,
Ne herkes hissedebilir nede tasavvur...
Tütün tiryakisinin ,içine çekmediği an çılgına döndüğü duman,
Aşığın vuslatını çektiği ,
Azda olsa ,ne olur sevgilinin busu gelsin dediği,
Yokluğunda çılgına döndüğü ve ölümü arzuladığı anlardır.
Yusufun karanlık kuyusunu aydınlatan ,sevdiğinin nuruydu,
Kalbini adadığı yanındaydı ,biliyordu!
Yunusa balık karnında umut olan maşuğuydu...
Dar mekanlar sevgilinin varlığıyla genişler de!
Geniş mekanlar sevgilinin hissi olmadan,mezar olur!

Sevgili!

Kısır döngüleşti yokluğunda ,sürgünüm,
Hayat çarkıma takılır kocaman taşlar,
İşte bu zamanlar da
tükenmeye başlar umudum,
Yuva kuracak bir çift dal bulamamış kuş gibi,
Şaşkınlaşır bakışlarım,
Biliyorum, aşıkların bağında umutsuzluk fidanı yeşermez
Biliyorum, Yése düşmez aşık bidardır ,
Amma oyle bir zaman gelir ki!
Gönül taş olur,içeri hiçbir nasihat girmez.....

F.B.S

16/05/2015